

Prof. dr hab. Bogdan Sojkin
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
Wydział Towaroznawstwa
Katedra Marketingu Produktu
Członek CK Sekcja II Nauk Ekonomicznych

Poznań, 5.06.2018 r.

RECENZJA

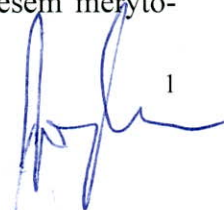
**dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr inż. Dominiki Głąbskiej w postępowaniu habilitacyjnym
w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia
przeprowadzonym przez Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji
Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie**

Recenzja została wykonana w związku z wszczęciem postępowania kwalifikacyjnego mającego na celu uzyskanie przez dr inż. Dominikę Głąbską stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w **dyscyplinie technologia żywności i żywienia**. Podstawą opracowania tej opinii jest pismo z dnia 17 kwietnia z Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego o powołaniu mnie przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na recenzenta w tym postępowaniu, a także przekazana dokumentacja wniosku dr inż. Dominiki Głąbskiej o wszczęcie postępowania habilitacyjnego.

Niniejsza recenzja została sporządzona zgodnie z kryteriami oceny dorobku w postępowaniu habilitacyjnym, zawartymi w następujących aktach prawnych:

- Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami); zwłaszcza art. 16, 18a, 21;
- Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z dnia 30 stycznia 2018 roku, poz. 261);
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Istotnym elementem oceny dorobku naukowego dr inż. Dominiki Głąbskiej musi być jednoznaczne określenie przystawalności i odpowiedniości merytorycznych treści dorobku naukowego oraz wskazanej jako osiągnięcie naukowe cyklu publikacji z zakresem meryto-

1

rycznym dyscypliny naukowej jaką jest **technologia żywności i żywienia** w ramach dziedziny **nauk rolniczych**.

Recenzja składa się z czterech części:

- I. *Krótką charakterystyka Habilitantki i jej awansów naukowych*
- II. *Ocena dotychczasowego dorobku naukowego oraz osiągnięcia naukowego (cyklu publikacji)*
- III. *Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego,*
- IV. *Wniosek końcowy.*

I. Krótka charakterystyka Habilitantki i jej awansów naukowych

Dr inż. Dominika Głębska jest absolwentką studiów magisterskich Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, które ukończyła w 2005 roku. Ponadto ukończyła w 2006 roku studia licencjackie na Wydziale Nauk o Zdrowiu Akademii Medycznej w Warszawie na kierunku Zdrowie publiczne w zakresie dietetyki. W 2012 roku na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego obroniła rozprawę doktorską w dyscyplinie: technologia żywności i żywienia specjalność żywienie człowieka. Jako adiunkt rozpoczęła pracę od 1 października 2013 roku na tym wydziale w Katedrze Dietetyki i w chwili obecnej ją kontynuuje.

II. Ocena dotychczasowego dorobku naukowego

Przedstawiona dokumentacja wniosku, **aczkolwiek posiadająca pewne uchybienia formalne** (brak jednoznacznego oddzielenia i wyróżnienia osiągnięć po doktoracie, które są przedmiotem oceny) **szczególnie w odniesieniu do części wskaźników bibliometrycznych**, stała się podstawą do realizacji oceny w następującym układzie:

- ocena dorobku naukowego w świetle kryteriów ilościowych i jego wartości poznawczej;
- ocena osiągnięcia naukowego – w formie cyklu publikacji **‘Zastosowanie kwestionariuszy częstości spożycia do oceny spożycia z dietą wybranych mikroskładników w grupie młodych kobiet’**;
- znaczenie całości dorobku i jego wartość naukowa, zwłaszcza dorobku stanowiącego największe osiągnięcie (w myśl art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i

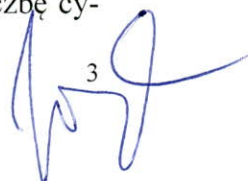
tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku);

- ocena rangi i znaczenia wydawnictw, w których Habilitantka publikowała swoje prace.

Pragnę zwrócić uwagę, że prawidłowość i rzetelność przygotowanej dokumentacji, w mojej opinii, pozostawia sporo do życzenia w świetle wymienionych aktów prawnych, które jasno i wyraźnie formułują wymagania co do przedstawianego wniosku. W szczególności wskazują jednoznacznie na oddzielenie dorobku naukowego po doktoracie jak i właściwego przeliczenia rzeczywiście uzyskanych punktów wg listy MNiSW. Ponadto z przedstawionego dorobku naukowego wyraźnie wynika, że dr inż. D. Głąbska była w prawie każdej publikacji (poza 2) współautorką publikacji, a nie jak podkreśla w wielu miejscach dokumentacji 'autorką'. Ponadto pojawiają się powtórzenia w przypadku informacji dotyczących wygłoszenia referatów i udziału w konferencjach (s. 35- 36 i 37-39 w załączniku nr 3). Sposób przygotowania dokumentacji wymusił na recenzencie konieczność prowadzenia dodatkowych analiz i przeliczeń w celu uzyskania możliwie pełnej, wiarygodnej i adekwatnej oceny przedstawionego dorobku naukowego i pozostałych osiągnięć przedstawionych w dostarczonej dokumentacji.

II.1. Ocena dorobku naukowego w świetle kryteriów ilościowych i jego wartości poznawczej

Dorobek naukowo-badawczy Kandydatki po uzyskaniu stopnia doktora (2012 rok) jest bardzo znaczny i obejmuje łącznie, opierając się na przedstawionej dokumentacji (załącznik nr 3) obejmuje 30 prac naukowych opublikowanych jako **prace współautorskie** w czasopiśmie z list JCR (z czego 27 publikacji po doktoracie) oraz 40 publikacji w czasopiśmie z listy B MNiSW bądź rozdziałów w monografiach oraz 1 monografię. Nie ulega wątpliwości, że dorobek jest znaczący i wartościowy, a jeśli jeszcze dodatkowo uwzględnimy czas realizacji to jego ocena jest w pełni bardzo pozytywna. Dodatkowo uwzględniając punktację, która mimo, że nie jest w rzeczywistości tak wysoka jak podaje dr inż. D. Głąbska, czyli przy uwzględnieniu wkładu/udziału Habilitantki kształtuje się w przypadku sumarycznego Impact Factora na poziomie **20,28** punktów, a nie **51,42**. Natomiast adekwatnie dla osiągnięcia naukowego wynosi w rzeczywistości **8,91** punktów, a nie **14, 852**. Podobnie wymaga 'urealnienia' liczba uzyskanych punktów według punktacji MNiSW, która w mojej walidacji przedstawionych zestawień (załącznik nr 2) kształtuje się na poziomie **435** punktów, a nie jak wynika z zestawień na poziomie **1021** punktów. To należy uznać ją niewątpliwie za wysoką i w pełni satysfakcjonującą recenzenta dorobku. Dopełniając ocenę bibliometryczną o liczbę cy-

3

towań publikacji według bazy WEB of Scence (WOS), która wynosi **123** i według Google Scholar **181**; a indeksy Hirscha według Bazy Web of Science **5** i Google Scholar **6** to ocena dorobku w świetle wskaźników bibliometrycznych w pełni potwierdza wcześniej sformułowaną pozytywną ocenę. Również bardzo pozytywnie oceniam wartość poznawczą dorobku na podstawie przedstawionego w załączniku nr 3 wykazie opublikowanych prac naukowych, szczególnie po analizie czasopism i wydawnictw, w których zostały opublikowane.

Jednak podsumowując szczegółową analizę przedstawionego zestawienia publikacji naukowych pragnę zwrócić uwagę, w mojej opinii, na ewidentny minus jakim jest brak uwzględnienia w ocenie rzeczywistych udziałów/wkładu Habilitantki w formie punktowej (są tylko wyjaśnienia o udziale procentowym) w przedstawionym dorobku publikacyjnym. Ponadto w dorobku, jak wcześniej wspomniano, znalazłem zaledwie **dwie pozycje napisane samodzielnie na 68 publikacji**, co wpływa na obniżenie oceny i pojawienie się wątpliwości co do samodzielności naukowej Habilitantki, umiejętności prowadzenia badań oraz jej rzeczywistych osiągnięć w tym zakresie.

W trakcie pracy naukowo – badawczej dr inż. Dominika Głębska była kierownikiem **trzech grantów** MNiSW w latach 2014 -2016 i w uczestniczyła w realizacji **5 innych projektów** występując jako członek zespołów w różnych rolach (wykonawca bądź kierownik badań). Pozytywną ocenę dorobku wspierają również nagrody i medale krajowe oraz międzynarodowe uzyskane innowacje i wynalazki, które uzyskała na targach wynalazczości i innowacji w latach 2014 – 2015. Ponadto brała udział w licznych konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, gdzie w **19** przypadkach wygłosiła referaty oraz prezentowała poster-y i postery multimedialne także w **19** przypadkach. Do niewątpliwych pozytywów działalności naukowo – badawczej Habilitantki można zaliczyć wykonane recenzje projektów międzynarodowych i krajowych dla NCBiR i PARP oraz dużą liczbę recenzji (**75** artykułów) publikacji dla czasopism/wydawnictw międzynarodowych i krajowych. Natomiast to co jest luką w pracy naukowo – badawczej to brak **staży naukowych** w ośrodkach naukowych bądź akademickich krajowych i zagranicznych co świadczy o braku odpowiedniej aktywności naukowo-badawczej i chęci wymiany doświadczeń oraz konfrontacji posiadanej wiedzy i poglądów naukowych z innymi ośrodkami naukowo - badawczymi.

Przechodząc do oceny można uznać, że wymienione wyżej metryki opisujące ilościowo dorobek publikacyjny ilustrują w stopniu **dobrym** aktywność naukowo – badawczą Habilitantki i intensywność jej pracy naukowej przy jednoczesnym podkreśleniu wskazanych braków i mankamentów, które nieco obniżają całościową ocenę dorobku.

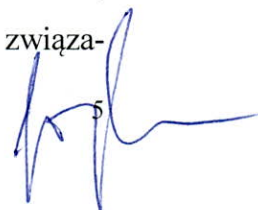
Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy przedstawionego i udokumentowanego dorobku naukowego dr inż. Dominiki Głąbskiej można dostrzec bardzo istotne cechy i zalety jej dorobku naukowo – badawczego będącego przedmiotem oceny w postępowaniu habilitacyjnym. Zaliczyć należy do nich:

1. w zasadzie wszystkie przedstawione publikacje można zaliczyć do zakresu dyscypliny **technologia żywności i żywienia** w ramach dziedziny **nauk rolniczych** i brak wątpliwości w rzetelnej ocenie przystawalności (odpowiedniości) przedstawionego dorobku wspomnianej wyżej dyscypliny;
2. analiza dorobku naukowego Habilitantki pokazuje, że to co wartościowe od strony poznawczej i merytorycznej związane jest w zasadzie z zagadnieniami żywienia człowieka i wpływu jego różnych składników na różne grupy konsumentów;
3. kolejna uwaga dotyczy całościowej oceny dorobku, który obejmuje lata 2013 – 2018 i odzwierciedla bardzo intensywną działalność naukowo – badawczą Habilitantki oraz w mojej opinii jest rzetelny od strony analizy, syntezy i krytyki naukowej i co ważne odzwierciedla wyniki zrealizowanych oryginalnych badań głównie we współautorstwie.

II.2. Ocena publikacji stanowiącej osiągnięcie naukowe - w formie cyklu publikacji ‘Zastosowanie kwestionariuszy częstości spożycia do oceny spożycia z dietą wybranych mikroskładników w grupie młodych kobiet’

Podstawową częścią przedstawionego do oceny dorobku naukowo – badawczego dr inż. Domiki Głąbskiej stanowi załączony cykl publikacji ‘**Zastosowanie kwestionariuszy częstości spożycia do oceny spożycia z dietą wybranych mikroskładników w grupie młodych kobiet**’. Wspomniany cykl publikacji jest głównym punktem odniesienia wchodzącym w skład przedstawionego do oceny dorobku naukowego i stanowi bardzo istotną przesłankę ostatecznej kwalifikacji/pozytywnej oceny dorobku w przewodzie habilitacyjnym.

W dalszej części recenzji, w której przedstawiano ocenę cyklu publikacji ‘**Zastosowanie kwestionariuszy częstości spożycia do oceny spożycia z dietą wybranych mikroskładników w grupie młodych kobiet**’ zawarte zostały tylko uwagi, wątpliwości oraz dyskusyjne aspekty podjętych rozważań. Dlatego jako recenzent nie zamierzam omawiać zawartości artykułów składających się na jej całość czy polemizować szczegółowo z zawartymi stwierdzeniami czy opisami, ale postaram się zwrócić uwagę, wskazać i odnieść się li tylko do problemów poruszonych w cyklu publikacji naukowych budzących moje wątpliwości, uwagi i skłaniających do dyskusji czy polemiki. Skoncentruję się tylko na kwestiach związa-

nych z procedurami badawczymi, albowiem w tych kwestiach mogę wypowiadać się merytorycznie; gdyż nie jestem specjalistą z zakresy technologii żywności i dietetyki.

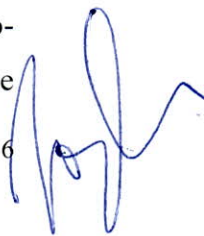
Pierwsza uwaga dotyczy sformułowanych celów i hipotez przedstawionych w autoreferacie, które koncentrują się tylko na narzędziu pomiarowym i zupełnie pomijają najistotniejsze kwestie związane z całą realizowaną procedurą badawczą związaną z realizacją konkretnego badania (zupełny brak kontekstu). Instrument pomiarowy jakim jest kwestionariusz to istotny element procesu badawczego, ale jest tylko narzędziem. W perspektywie badawczej o wartości przeprowadzonych badań decyduje 'jakość' realizacji całej procedury badawczej w badaniach konsumentów (tym sposobu żywienia i dietoterapii).

Druga uwaga koncentruje się na sformułowanych hipotezach badawczych, które mają tak bardzo ogólny wymiar; że można je zastosować do każdego typu badań opartych na deklaracjach i wykorzystujących kwestionariusze ankietowe. Natomiast w podsumowaniu (załącznik nr 2 s. 40-42) pojawia się już kwestia wybranych grup docelowych do badań, czy bardzo konkretne odniesienia merytoryczne wynikające z badań przedstawionych w publikacjach składających się na cykl publikacji.

Trzecia uwaga dotyczy głównie sformułowań pojawiających w załączniku nr 2 (s. 6-7) związanych z kwestionariuszem częstości spożycia jako metodą; które to sformułowania nie są właściwymi. Kwestionariusz częstości spożycia jest narzędziem pomiaru (odpowiednie jest sformułowanie FAO – ustrukturyzowany wykaz produktów, natomiast przywołane 'list – based diet history to 'lista wykazowa lub lista oparta na historii diety' i jest narzędziem wspierającym badania) i stanowi część techniki pomiaru oraz ostatecznie podstawę jej walidacji.

Czwarta uwaga to bardzo istotna kwestia konstrukcji kwestionariusza częstości spożycia dopasowanego do badanego problemu, o czym decydują relacje między jego składowymi takimi jak ujmowanych liczba składników odżywczych, liczba pytań mających je zidentyfikować oraz specyfika spożycia w danym kraju (załącznik nr 2 s. 19-27). W mojej opinii pominięto bardzo istotne znaczenie jakie dla wyników badania posiada procedura tworzenia zbioru jednostek badanych (trudno mówić o populacji), które w znaczącym stopniu mogą wpływać czy wręcz decydować o jakości uzyskanych wyników (w tym rzetelności) oraz miejsce ich realizacji.

Piąta uwaga odnosi się do problemu pojawiającego się często w badaniach biomedycznych nazywanego rzetelnością pomiaru czyli określenia poziomu w jakim pomiar jest pozbawiony błędu pomiarowego i daje tym samym przesłanki do odpowiedniego wnioskowania. Ponieważ w tych badaniach jednostkami badanymi są 'organizmy żywe' podlegające

6

odmiennym oddziaływaniom różnych determinant takich jak warunki społeczno – ekonomiczne, warunki środowiskowe, czynniki genetyczne, wynikające ze stylu życia, wieku, płci czy miejsca zamieszkania, ważne jest zachowanie jednorodności badanych grup uwzględniających właśnie te determinanty. Daje to, w mojej opinii, bardziej wartościowe oceny i wzmacnia „moc” wnioskowania. Natomiast wskazane przez zespół autorski metody statystyczne wykorzystane metody Blanda -Altmana (wartości graniczne), metoda Cohena, metoda Mokkinka (w zależności od rodzaju zmiennych) czy współczynnik korelacji są jak najbardziej odpowiednie i bardzo ważne w ocenie merytorycznej; ale formułują one ważne kryteria właściwości ocen i ‘bezpieczeństwo statystyczne’.

Wskazane wyżej uwagi i polemika dotycząca przedstawionego cyklu publikacji naukowych nie deprecjonują jej wartości naukowej jako pracy awansowej, ale są głosem recenzenta zajmującego się badaniami zachowań konsumentów oraz praktyką badań konsumenckich. Dlatego uważam za konieczne podkreślenie wartości, głównie merytorycznych i poznawczych przedstawionego cyklu publikacji do których zaliczam:

1. podjęty problem naukowy – odżywianie i jego badanie to istotne współcześnie nie tylko zagadnienie społeczno – ekonomicznie będące przedmiotem zainteresowania świata naukowego; ale również obejmujące kwestie dopasowania ‘jakości odżywiania’ do różnych grup konsumentów (w tym przypadku młodych kobiet) - w tym rzetelności i wiarygodności jego pomiaru i oceny;
2. bardzo rzetelną i pogłębioną analizę źródeł literaturowych oraz wyników badań innych ośrodków naukowych; które stanowiły punkt odniesienia oraz przesłanki do sformułowania celów i hipotez przedstawionego cyklu publikacji oraz wskazówki w zakresie kierunków prowadzonych badań;
3. przeprowadzoną analizę zastosowania różnych metod walidacji kwestionariuszy częstości spożycia w odniesieniu do różnych mikroskładników diety, która pozwoliła na sformułowanie wniosków w grupie młodych kobiet.

Nie zmieniając przedstawionych wyżej częściowych ocen odzwierciedlonych w formie polemiki i uwag dyskusyjnych – uważam, że cykl publikacji w mojej opinii jest jako całość opracowaniem wartościowym i oryginalnym od strony poznawczej, badawczej oraz aplikacyjnej i mimo wskazanych luk i braków została przygotowana rzetelnie przez Autorkę także od strony merytorycznej. W konsekwencji prowadzi to do wniosku, że **wnosi ona wkład do rozwoju dyscypliny naukowej technologia żywności i żywienia.**

II.3 Ocena znaczenia całości dorobku i jego wartości naukowej

Pełna ocena merytoryczna dorobku naukowego uwzględniającego przedstawiany dorobek publikacyjny oraz stanowiącej jego część załączony cykl publikacji traktowany jako osiągnięcie naukowe w świetle sformułowanych kryteriów oceny **uznaje go za spełniającego jako całość w stopniu wystarczającym wymagania** zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w § 3 pkt 2, § 4 pkt 1 – 8. Przegląd i analiza dorobku naukowego dr inż. Dominki Głąbskiej wskazuje na następujące aspekty:

- wartościowe i dojrzałe publikacje od strony merytorycznej przedstawianej treści oraz metodyki koncentrujące się na zagadnieniach związanych z dietą w różnych grupach konsumentów, a obejmujące w szczególności:
  - postępowanie w opracowywaniu szybkich półilościowych kwestionariuszy częstości spożycia w zależności od tego czy składniki pochodzą z wielu lub czy ściśle określonych produktów spożywczych;
  - spożycie z dietą wybranych mikroskładników istotnych w żywieniu młodych kobiet;
  - możliwości wykorzystania analizy danych do walidacji kwestionariuszy spożycia;
  - sposobów żywienia i stosowania różnych diet w przypadku występowania specyficznych jednostek chorobowych, a także różnych grupach wiekowych.
- satysfakcjonujące metryki oceniające dorobek naukowy w postaci cytowań wg Google Scholar i według bazy Web of Science oraz indeksu Hirscha.
- wydany we współautorstwie cykl publikacji (5 z IF) oraz 22 innych (również z IF) i udział jako kierownik w trzech projektach badawczych.

W świetle przedstawionego dorobku publikacyjnego Kandydatki i pozostałych składowych wchodzących w zakres osiągnięć naukowo – badawczych (odnoszących się do dyscypliny technologia żywności i żywienia) można uznać go za wnoszący wkład w rozwój dyscypliny technologia żywności i żywienia, a tym samym spełniającym wymogi zawarte w wymienionych wcześniej aktach prawnych (ustawa i rozporządzenia).

III. Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Działalność dydaktyczną dr inż. Moniki Głąbskiej uznać należy generalnie za **adekwatną do zainteresowań naukowych i bardzo skoncentrowaną na zagadnieniach składników żywności (dieta) i ich wpływie na żywienia człowieka**, czyli skoncentrowana na dyscyplinie **technologia żywności i żywienia**. Liczba prowadzonych zajęć na Wydziale Nauk o

Żywieniu Człowieka i Konsumpcji ogólnie ujmując była znaczna jak i aktywność dydaktyczna na studiach podyplomowych. Prowadziła ćwiczenia z przedmiotów takich jak: „Podstawy dietetyki”, „Dietetyka pediatryczna”, „Poradnictwo dietetyczne”, „Poradnictwo żywieniowo-dietetyczne”, „Dietoterapia”, „Dietetyka wybranych schorzeń”, „Dietoprofilaktyka w gastronomii”, „Media w upowszechnianiu wiedzy żywieniowej”. Z kolei na studiach podyplomowych w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym prowadziła wykłady i ćwiczenia z przedmiotu „Dietetyka w chorobach wewnętrznych i metabolicznych”, a w SGGW ćwiczenia i konwersatoria na „Poradnictwie Żywieniowym i Dietetycznym”. Ponadto prowadziła wykłady i ćwiczenia Pomorskim Uniwersytecie Medycznym w Szczecinie (rok 2014) i w Szkole Głównej Turystyki i Rekreacji (Grupa Uczelni Vistula -2014).

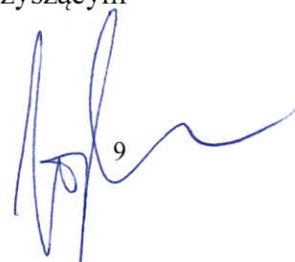
Od roku 2014 była promotorem 7 obronionych prac licencjackich, 16 obronionych prac inżynierskich oraz 16 obronionych prac magisterskich oraz brała również udział w egzaminach dyplomowych, jako egzaminator, na różnych rodzajach studiów prowadzonych na wydziale, na którym jest zatrudniona. Nie można pominąć bardzo istotnego aspektu dydaktyki jakim jest opieka roku czy naukowa nad studentami kierunków na wydziale oraz praktykantami w Poradni Dietetycznej. W tym rola promotora pomocniczego w pracy doktorskiej interdyscyplinarnej na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji SGGW.

W ramach działalności organizacyjnej 7 razy była członkiem Komitetów Organizacyjnych konferencji naukowych krajowych i międzynarodowych. Posiada również znaczące osiągnięcia w zakresie popularyzacji, czego odzwierciedleniem są liczne wykłady, szkolenia, wystąpienia o charakterze edukacyjnym, cykle warsztatów, uczestnictwo w programach edukacji diabetologicznej.

Ostateczna ocena dla całości dorobku dydaktycznego i organizatorskiego **jest bardzo pozytywna**; bowiem nie tylko pokazuje jej zaangażowanie w proces dydaktyczny, ale również chęć przekazania posiadanej wiedzy innym o bardzo zróżnicowanym poziomie wiedzy o żywności i żywieniu człowieka.

IV. Wniosek końcowy

Sformułowane powyżej opinie i oceny cząstkowe pozwalają na przedstawienie wniosku o uznanie dorobku badawczego dr inż. Dominiki Głąbskiej jako **spełniającego kryteria osiągnięć naukowo – badawczych oraz wymogów - wykazania elementów nowości naukowej**, która powinna być obecna w osiągnięciach i pracy na stopień naukowy oraz towarzyszącym

9

jej dorobku dydaktycznym, organizatorskim i współpracy z praktyką. W przypadku przedstawionego wniosku jako podstawowe przesłanki traktuję:

1. poziom naukowy przedstawionego dorobku naukowego, którego odzwierciedleniem są liczne współautorskie publikacje na liście JCR, publikacje w czasopismach na liście B MNiSW oraz w innych wydawnictwach z zakresu technologii żywności i żywienia;
2. na podstawie przedstawionego dorobku (włącznie z cyklem publikacji) i jego wszechstronnej analizy można pozytywnie ocenić dojrzałość naukowo-badawczą Habilitantki, która charakteryzuje się dociekliwością poznawczą, umiejętnością formułowania problemów naukowych, znajomością metod badawczych i ich odpowiednim zastosowaniem. Wymienione elementy w przedstawionym wniosku spełniają oczekiwania i wymagania, które są niezbędne w przypadku ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego;
3. wskazanie nowego, bardzo interesującego poznawczo i niesłuchanie ważnego z punktu widzenia teorii i praktyki żywienia problemu naukowego.

Ostatecznie, w mojej opinii, dr inż. Dominika Głębska spełniła **w stopniu satysfakcjonującym wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia**. Zatem kieruję do Wysokiej Komisji, a za jej pośrednictwem do Rady Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji wniosek o **spełnieniu** przez dr inż. Dominikę Głębską kryteriów zawartych w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzenia MNiSW z 1 września 2011 roku wyznaczonych w postępowaniu o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia.

